

hy zich tegen hem verdedigt, is er medelyden in zyne taal gelegen. In den grond der kwade daad, ziet by de schrikkelijke verantwoordelijkheid van den zondaer; men gevoelt dat hy zou willen ontloos.

Deze zachtmoedigheid kan plaats maken voor de strengheid van den vorst, van den leeraar, van den regter. De kleinen weten het niet, somtyds hebben de grootten het geleerd. Men heeft somtyds in weerdigheid verhevne mannen verschrinkt zien terugkeren van by dien goedertieren Koning; anderen, schroomlyk door zyne brieven berispt, hebben het geluk gehad er uit voordeel te trekken beter dan de koning van Piémont. Nogtans, zulke strengheden zyn zeldzaam, zy moeten noodig worden. De goedheid is standvastig en loopt over. Jeggens de ootmoedigen en de armen wordt zy voorkomendheid en dienstverdigheid. *Pater pauperum*; 't is een der namen van Jesus.

Eene zwarte slavin uit New-Orleans, naar Roomen gebracht door hare meesters, had groote begeerte zich op den doortogt van den Paus te bevinden om zynen zegen te ontvangen. De Paus werd daarvan onderrigt en gedachte het. Hy deed aan de arme dochter een geloofsbrief zenden, 't was op Paaschavond; eene heerlijk monigje vervulde de voorzel. Pius IX deed eerst de negerin roepen.

— Myne dochter, zegde hy haar, daer zyn veel personen die wachten, maar ik heb u de eerste willen zien. Gy zyt zeer klein en laeg voor de oogden der wereld; gy kunt zeer groot zyn voor de oogden van God.

Hy sprak met haar zeer lang, deed haar praten, vroeg haar of zy verliet had.

— Verdriet, antwoordde zy, ik heb er veel; maar sedert dat ik gevormd ben, heb ik geleerd hetzelfde te aanveerden als den wil van God.

Hy maende haar aan dat zy in de liefde tot God zou blyven volherden, en eindelyk gaf hy haar zynen zegen; ten zelfden tyde ook zeggende hy al hare slavenvroeders. Zy vertrok trotsch en tevreden.

Hoe menige andere dergelyke akten treft men niet aan in het leven van Pius IX! Men telte zy by honderden, en men weet nog alles niet. Het meestendeel der hospitalen van Roomen hebben hem gezien aan het bed der krankten, de bediening doende van eenen enkelen priester, maar van eenen priester vol lever voor de zielen. Ten tyde van den cholera, hoorde hy de biecht en ontving by den laetsten snik van eenen arme welken niemand bystond, zoo groot was het getal der zieken. Op zyne wandelingen, het eenige tydverdrijf dat hy neemt (en nog hebben zy dikwyls een liefdadig doel), houdt hy de kinders staen, ondervraegt hen in den Catechismus, vernemt naar de behoeften huns huisgezins. Zyne aelmoezen gaen alles te boven wat men zich kan inbeelden.

Sedert de verheffing van Pius IX tot het pausdom, in 1846, tot het jaar 1857, op elf jaren tyds, had hy in werken van godsrucht en liefdadigheid, een miljoen vyf honderd duizend roomsche kroonen gegeven, eene som die fabelachtig zal schynen wanneer men acht neemt op de geringheid zynere byzondere hulpmiddelen, die naar tot 4200 kroonen of omtrent 25 duizend franks 's jaers beloopten. Maar het grootste gedeelte der som had hy mede gebracht van Gaëta, waer de offeranden der christenheid hem teestroomden. En nogtans, zelfs voor dit gebruik, aanveerde de Paus niets zonder naar de inzichten en den oorsprong te zien. De politiek heeft hem geld aangeboden; hy heeft het geweigerd.

Eenige jaren geleden, bezette een zeer lyk man omtrent vyf miljoen *all' anima sua*, aen zyne ziel. Deze man was slecht befaamd. De Paus liet tegen het testament pleiten. 't Was een woekeraar, zegde hy. De Kerk moet door zyne giften niet bezoeld worden; het ware beter geweest alles aan de armen uit te deelen.

Zyne liefdadigheid heeft prinsentrekken. Kortten tyd na zyne terugkomst uit Gaëta, zond de koningin van Spanje hem eene pauzenkroon, geschat op 50,000 kroonen. Hy hield dit koninklyk geschenk, maar hy deed er onmiddelyk de weerde van uitdeelen in almoesen, gemeensmidelen en

melyken voorslag. Hy heeft namelyk eene schoone nicht, Aleida O'Sully gheeten, die als weezje by hem woont, en een aanzienlyk vermogen bezit. Deze jonkvrouw bood hy my ten huwelyk aan, onder voorwaarde, dat ik hem zyne schulden zou kwytshelden. Daer de party niet kwaed was, nam ik zulks aan. Maar wat wil nu het geval? De dame kuesterde geen genegenheid voor my, en had baren oom de zaak niet door te dryven. Gy begrypt echter, dat dit aan de deur van doove geklopt was. Alles werd zoo beschikt, dat wy helen zonden vereenigd worden. Gisteren avond teekende ik een geschrift, waerby ik afstand deed van alles wat ik met het spel gewonnen had. Daarvoor ontving ik een stuk perkament, waerin Millay zich verbindt, my zyne nicht te verlenen. Alles was dus zoo goed als algeaen, toen wy op eens vernamen, dat de dame gisteren avond het slot ontvlugt was. Wy zyn haar dadelyk nagesneid, maar hebben haar tot heden nog niet. Echter geven wy de zaak niet op; integendeel, daer zy toch ergens moet schullen, zullen wy krachtiger pogingen in het werk stellen, om haar te vangen. Nu kom ik eens even tot u, met het verzoek ons behulpzaam te willen zyn. Ik vertrouw, dat gy wel zoo hoffelyk zyt, om een paar dienaren in het naby gelegen woud te zenden, om haar op te sporen, en my daarna van uwe verrijgingen berigt zult zenden.

Northrury had hem opletend aengehoord, en zeilde nu met eelele verontwaardiging: Wat, ridder, durft gy vooronderstellen, dat ik de hand zal leenen tot zulk een schelmstak? Gy koopt eene vrouw en vervolgt haar als een dier, gy spant zaem met een ouden schurk, en gy waent, dat ik u zou helpen in het overtreeden van alle Christelyke wetten! Ha, na ken ik u! Gy zyt een lafaerd, een lage ellendeling, een verachtelyke roef. Nimmer had ik u daertoe in staat geacht, maar thans breekt ik alle betrekking met u af....

Forterall had deze taal geenszins verwacht, hy was als verpletterd onder zulke regtmattige beschuldiging. Spoedig

onderstand van alle slach. Men zou van Pius IX mogen zeggen dat hy de fierheid en de edelmoedigheid heeft van eenen edelman, waer daer niet boven de fierheid en de edelmoedigheid van den priester en van den heilige.

In het gemeene onderhoud is hy levendig, vlug, aenstonds met zyn antwoord gered, van eenen steeds beminnyken en tegenwoordigen geest. Hy heeft woorden die kenschetsen en portretten zyn, zachte waerschuwingen, fyne opmerkingen, die de menschen op hunne plaats en de dingen in hun daglicht stellen. Een zoo wat opgeblazen fransche generaal, vervulde Roomen met zyn militaire lawyt. De Paus deed hem roepen. «M. de generaal, zegde hy hem, uw keizer heeft deze schoone woorden gesproken: «Het keizerlyk is de vrede.» Welnu! de Pauzen beminnen den vrede, en overal waer zy gaen zeggen zy gedurig: *pax vobis*.

Laetst zegde hy aen eenige engelsche puseisten: «Weest niet meer gelyk de klokken die het volk naar de kerk roepen en er zelve nooit ingaen.»

Als men hem verzoekt eenige woorden te schryven op een beeldeken, op een boek, kwellingen waarmede men hem onophoudelyk lastig valt en die hem steeds onvermoebaer vianden, heeft hy altyd eenige gelukkige, en als 't nood doet, stoutmoedige uitdrukkingen by de hand. Dezer dagen vroeg hem de koninklyke prins van Pruissen eene gedenkenis van dit slach, hem een beeldeken van het kind Jesus aanbiedende; de H. Vader schreef er op: *Illuminare his qui in tenebris... sedent*. Luc. I, 79). Eens bood men hem zyn borstbeeld aan. Op het marmer schreef by deze woorden, welke de geest des Heeren tot dien profet Ezechiel toestuerde: *Frontem tuam durissem frontibus eorum* (III, 8).

Tongeren, den 13 maart 1863.

Mynheer de Redacteur,

Er loopen allewyl in de wereld aardige apostels die het geloof op hunne manier komen prediken, die u heel serieus doen verstaan dat de bisschoppelyke vastenbrief slechts eene aeneenschakeling is van ketteryen, strydig met de leering van den Zaligmaker; maar ik zie die een oude vos ben, en die in myn leven al veel gedruken kulkoek gelezen heb, ik neem de vryheid van eens te kyken wat dat liberael sermoon eigentlyk beteekent. Wilt gy nu eens weten wat ik altyd ondervonden heb. Dat is heel kurieus, en dat is de moeite waard om niet uit het oog verloren te worden. De gazetten die den godsdienst beter willen verstaan als hunnen deken, die den vastenbrief van den bisschop aanranden, die in het belang van den godsdienst den Paus van zynen troon willen zien werpen, die gazetten zyn opgesteld door mannen die den oorlog gezworen hebben tegen den godsdienst dien wy allen belyden. Die mannen die beter als de bisschop willen weten wat de godsdienst van ons vereischt, zyn zoo vreemd aan onzen godsdienst dat zy hunnen paesschen zelfs niet houden.

Alles is maer eene manier van doen, zeide Vanderjeug, en hy blyes de kaers met zyn neus uit. Het geloof wordt vandaag hervormd door ongewyde missionarissen die alles bespotten wat geloof en godsdienst aengaet; het politiek wordt hervormd door vieze snaken die zich heden liberael noemen, maar die over eenigen tyd het roode republiek met het socialisme voorstonden. Mannen die hun geheel leven lang diensten bewezen hebben aen hunne medeburgers en aen hun vaderland, worden bestreden door kale gelukzoekers die alles doen wat mogelyk is om twist en tweedragt in stad en dorp te ontsteken.

Maer het is ook waer: *Tempora mutantur*. In 1848 kwam het republiek in Parys voor de gordyn. De felle koppen voorzagen dat België door het republiek ging

echter zyne bezinning hernemende, stond hy op en riep: Hoe! gy durft my dus honen? Trek uw zwaerd, of ik stoot u op deze plek neer!...

Northrury zag hem koel in de oogden, en hernam op vasten toon: Ik kruis myn eerlyk zwaerd niet met dat van een bandiet. Ik ben tot ridder geslagen, om de verdrukten te beschermen, en ik zweer u dat ik zulks doen zal. Met al myne krachten zal ik u dwarsboomen en beveel u thans, dat ge myn huis verlaet en het nimmermeer betreedt.

Forterall was buiten zich zelve van woede, en schreeuwde: Eerst zal uw bloed vloeijen!...

Hy trok zynen degen en liep tot Northrury. Deze week echter ter zyd en klapte in de handen, waerop dadelyk drie dienaren binnen traden, tot wie by zeide: Geleidt dezen ridder op het voorplein, en voert hem buiten het kasteel tot op den algemeenen weg.

— Dat zal niet gebeuren! riep deze, en viel op hem aan. De sterke knechten lachten echter met zyne woede, grepen hem by de schouder en braken zynen degen. Hierop werd hy weggevoerd. Zoodra hy te paerd zat, schreeuwde by tot de dienaren: zegt aen uwen meester, dat ik eenmaal wederkeeren zal, om hem aen myne wraek op te offeren.

— Wy zullen u wachten, antwoordden zy lagchende, waerop de snoedaerd spoortlugs wegred.

Toen Northrury de bedrijing vernomen had, zeide hy tot een zynen onderhoorigen: Dick, zeg aen al je makkers, dat zy goed op hunne hoede zyn; want ik ben er zeker van, dat de ellendeling alles zal aenwenden om my kwaed te berokkenen, en ofschoon ik hem niet vrees, moeten wy toch trachten zyne snoede ontwerpen te vredeelen; ik weet, dat hy tot alles in staat is.

— Vertrouw op ons, edele heer, u weet dat wy ons leven voor u veil hebben, antwoordde Dick.

— Ik ken uwe gehechtheid, hernam Northrury, maar roep thans John; ge moet met my naar het bosch gaen, om

ingeslokt worden. Het was tyd van op te passen; daerom toonde men zich *républicain de la veille*; daer was kans om ergens aen te geraken. Kwam het fransch republiek ons land ingestroomd, dan kon men aanspraak maken op een redelyk vet postje. Misschien eene *préfecture*, ten minste eene *sous-préfecture*. Maar ongelukkig de tyden zyn veranderd. Het republiek is van zyne schoone dood gestorven. De *sous-préfecture* is naar de maen en Napoleon die haer haar pasport gegeven heeft, is tien jaren lang door de belgische fortuinzoekers vervloekt geworden; niet zonder rede, *friko de diable!*

Vandaag moet er een ander deuntje gefluit worden. Wat gedaan? Wel dat is heel eenvoudig; men draeit zynen rooden republikaenschen kazak om, men noemt zich liberael, men schreeuwt hard tegen paus, bisschop, deken en pastoor en zoo denkt men zich eindelyk eene kleine populariteit te maken, Maer de kiezers van Tongeren die onverbeterlyk zyn, trekken de schouders op en Grosjean van 1848 blyft Grosjean in 1863.

Een oude Tongenaer.

Keuring der stieren.

De kommissien gelast met de keuring der stieren gedurende het jaar 1863, zyn zamengesteld als volgt:

Voor het kanton Tongeren:

MM. J. Jaminé, voorzitter, J. Loverix, P. Devoet, baron A. de Rosen, leden, en Verjans, sekretaris.

Voor het kanton Bilsen:

MM. Breuls, voorzitter, Maurissen, Martens, Pollours, leden, en Maris, sekretaris.

Voor het kanton Borgloon:

MM. G. Defastré, voorzitter, J. Timmermans, J. Daris, H. Delvaux, leden, en W. Polus, sekretaris.

Voor het kanton Sichen-Sussen en Botré:

MM. H. Frenay, voorzitter, C. Moray, J. Liesens, J. Saueur, leden, en Verjans, sekretaris.

De kommissien van het kanton Tongeren zal zich alhier vergaderen den 15 april aenstaende, om 11 uren voormiddag. De kommissien der andere kantons zullen hunne vergadering houden den 13 derzelve maend, om 11 uren voormiddag.

Een koninklyk besluit bepaelt den prys van het dagelyksch onderhoud der behoeftigen in de godshuizen van Hasselt, Tongeren en St-Truiden, gedurende het jaar 1863 op fr. 1,10 per persoon en in diegenen van Graethem (gemeente Borgloon) op fr. 1,24.

M. Tessens, pastoor-deken te Brée is aldaer schielyk aen eene geraektheid overleden.

Toestand der vruchten te veld.

In weêrwil der zachtheid van het jaergetyde heeft de tarwe een schoonen schyn; zy schiet niet op, zoo als men het zou kunnen vreezen.

Dewyl de aerde niet opgeheven geworden is door eenen sterken vorst, zoo zal het nog nuttiger wezen dan gewoonlyk het land sterk te eggen.

Het koolzael staat schoon, en, even als die der tarwe, blyft zyn wasdom in goede omstandigheden verkeeren.

Hopen wy dan op goede oogsten; maer zyn wy op onze hoede voor het voeden van het vee.

Het is mogelyk, en wy moeten het verhoppen, dat de lente

eene jonkvrouw te zoeken, die daer misschien verborgen is. De dienaar boog en keerde spoedig met John terug. De ridder had intusschen eenen degen aengegespt, en traden buiten.

Steven was inwendig zeer vertoornd, toen de onwelkome gasten zich op den grond neêrgelegd hadden. Spoedig ronkten zy, tot zyne groote verveling, op de eergerste wyze. Maer zoodra de zon hare komst door eene grawy schemering aankondigde, haeste by zich hen op vry ruwe wyze te werken. Zy zagen hem zeer verstoord en, doch hierover bekommerde by zich geenszins, maar dwong hem zyn hys te verlaten. Zoodra zy, met eenige vloeken, als vredegroeten, vertrokken waren, hing hy zyn byl om en stapte haestig naar het woud.

— Ongelukkige! mompelde hy, hoe zal zy den nacht doorgebracht hebben? Waerlyk, ik vrees het ergste; indien God haer niet heeft bygestaan, is zy verloren. Maer het was een vroom kind, even als hare zalige ouders, en ik kan 't toch niet geloooven, dat de Heer haer zonder dak gelaten heeft. Echter, zyne wegen zyn onnaspeurbaer. Hy alleen weet wat goed voor haer en ons allen is; misschien zal de vervolging, waer van zy thans het voorwerp is, tot haer geluk strekken.

Met gejaegdheid ging hy voort, en bereikte spoedig het woud. Hier haekte hy een fluitje uit den zak, bragt het aen den mond, en haelde er eenige lange, scherpe toonen uit. Daerna luisterde hy, doch ontving geen antwoord. Andermaal en harder herbeide by dit. Doch weder niets. Hy doortiep het woud en hield by elke scherpe stil om te bliizen en te luisteren. Nergens vernam hy een ander gerucht, dan het wild, dat verschrinkt uit de struiken opschoot of een vogel, die zyn nest verliet. Een treurig gevoel overweldigde den braven man. Hy zette zich op een boomstronk neder en blyes nog eens. Hy luisterde aen meende iets te ver-

al wezen gelyk de wind. Maar indien de ongewoone schtheid der weersgesteldheid voortduert, dan is de overloed van vochtigheid niet minder te vreezen, en men ergete niet dat de vochtige jaren zelden goede jaren zyn.

De uitzonderlyke zachtheid der weersgesteldheid boeemt vrees in voor de toekomst; dat deze gelegenheid zou-ten wy de aandacht van den landbouwer niet genoeg kunnen inroepen op de wyze onderrigtingen, welke de heer Bodin, de ervaren bestuurder van de schoolhofstede te St-Kruis, in een blad afkondigt. Wantrouwen wy een te zachten winter, zegt hy, er zyn geen regels zonder uitzondering; ook verhoppen wy dat het jaar niet slecht al wezen; maer zyn wantrouwen wat uwe vee betreft, en zemen wy voorzorgen. Het herfstgroot heeft tot in den winter geduurd, en volgens een slecht gebruik hebben de koeijen haer voedsel gezocht in de meerschen, waer van zy den bodem hebben ongewoet.

De zachte en vochtige weersgesteldheid heeft haer nog eenige graspylken geschonken; het stroo, de beetten, de wortels hebben het overige gedaan.

Op dezen oogenblik schynen koolzaed en maer-rogge den terugkeer der lente aen te kondigen, en voor het gewoon tydspan voeder te beloven. Maer vertrouwen wy daer niet op, bewaren wy wortels tegen april: waerschylyk hebben wy te noodig.

Een paar weken vorst ja minder, kunnen het groen voeder eene maend achteruit brengen.

Rekenen wy niet voor het einde van april op het klein voeder. De klaver is slechts goed in mei aengevat te worden; hebben wy niet jaren gekend, toen, tot spyt van den heerlyksten schyn in meer, zy nog kneynd was op een tydspan als men te gewoonlyk maent?

Het is dan ook noodzakelyk, gedurende dezen al te zachten winter, de dieren op ratoen te stellen, zooda men het tydens den hardsten winter zou doen, en niet af te wyken van de gewoone zuinigheid en orde.

Indien de overloed van voeder zich voortdoet zoo als hy voorspeld wordt, de voorraad aen wortels zou gemakelyk te verbruiken wezen, en het droog voeder zou niet bedorven zyn tegen het eerstvolgende jaer. Men zou altyd over dergelyke reserven moeten beschikken, tegen de jaren van gebrek.

Hy, die al zyn hooi en al zyn strooi in een jaer van overvloed verbruikt, zal zyn vee in de slechte jaren zover veel te gebrekkiger kunnen voeden, daer hy de gewoonte zal hebben verworven van het voeder te verspillen; deze gewoonte gaet in het algemeen slechts dan verlorren, als het te laet is om te sparen en de zolder ledig is.

Ik spoor myne konfraters aen, om zich met den geest in de plaats te stellen van eenen pachter, die op het vroeg voeder rekenende, het begin van meerzigt verschynen, ontmaekt van wortels, hooi en strooi. Hoe deze verschrinkelijke maend door te komen? Wat gedaan? Hooi kopen? Maer in dat saizoen is het hooi duur, en het is onmogelyk eene heele kudde verhoederde koeijen, die geen ander voeder zouden hebben, gedurende eene maend of zes weken uitsluitelyk met hooi te voeden. Zy zouden een groot gedeelte harer werde verslinden, en dan nog zouden zy in den tyd der klaver in zeer slechten staat te voorschyn komen.

Metten wy dan onze middelen, maken wy een deel voor elken dag, en vreezen wy niet meer te hebben dan er noodig is.

Door koninklyk besluit van 10 maart, wordt het kontingent van 10,000 man, der ligiting van 1863, verdeeld als volgt: Provincie Antwerpen, 932; Brahand, 1655; West-Vlaanderen, 1307; Oost-Vlaanderen, 1658; Henegouwen, 1765; Luik, 1153; Limburg, 437; Luxemburg, 471, en Namen 622.

— Eergisteren avond had er in een huis in de Bouverystraat te Brugge, een zonderling voorval plaats. Men was vroeg te bed gegaen; eensklaps wordt er aen de deur

nemen, hy hoorde scherper toe, en vernam een onbestemd gerucht; by stond op en leende het oor in de hoogste gespannenheid, en een gedruisch, niet ongelyk aen een stemgeluid, drong tot hem door. Nu neeg hy het hoofd naar de plaats van waer het scheet te komen... en ja!... daer klonk de toon eener menschenontg zwak door het hout. Hy sprong op van vreugde, als ware het Aleida O'Sully, de vervolgde, die hem riep. Krachtig drong hy door de takken heen en bleef na weinige oogenblikken weder staen. Hy luisterde nog eens... maer!... wat teleurstelling! Eene forsche mannestem galme door het woud. Eene treurige gedachte rees in hem op. Waerschylyk waren de baron en de ridder daer. Hy twyfelde om voort te gaen; maer bedenkende, dat by hen misschien in verkeerde richting zoude kunnen voeren, deed hem besluiten hen te zoeken. Weldra bereikte hy een smal pad, aen welks einde hy drie mannen bemerkte. Zoodra deze hem ontwaerden, bleven zy staen, om hem nauwkeurig op te nemen. Toen hy echter onversaagd toetrad, aerdelden zy ook niet, hem te naderen, en waren spoedig digt genog by hem, om elkander te kennen. Steven nam zyne muts in de hand, en zich diep buigende, zeide hy: Edelo heer! gy hebt misschien myne fluit gehoord, en gedacht, dat hier jagers waren.

— Ja, antwoordde Northrury (want deze was het), en ik heb my misschien niet vergist, ik vermoed, dat eenige ellendelingen jagt op een mensch maken!...

Steven zag hem verwonderd aen, en hernam: Ik zoek eene jonkvrouw, die op myn raed, dezen nacht hier gekomen is. Zy toefde in myne woning, toen hare vervolgers daer aanklopten, waerdoor ik genoodzaekt was, haer dat aen te roepen. Sedert een uur zoek ik haer vruchteloos; ik vrees, helaas! het ergste.

— Het doet my geenszins u te ontmoeten, ik ben hierheen gekomen met hetzelfde doel, zeide Northrury.

(Wordt vervolgd.)

geklopt, de vader opent in nachtkostuum, zonder te vragen wie er was, toen eene dame binnen treedt, die den man om den hals vloog, en hem met knussen overladeit, terwyl zy het woord *vader* stamelt. Meeneende dat hy met eene krankzinnige te doen had, verweerde hy zich, terwyl zyne vrouw uit het bed sprong om licht aen te steken, en hem ter hulp te komen. Toen er licht was, werd men de misvatting gewaar; de dame was met het konvooi aengekomen en dacht dat hare ouders, die sedert eenigen tyd verhuisd waren, daer nog woonden.

— Twee aerde werkers gingen eergisteren morgen in de voorstad van Charleroi, langs den spoorweg naar hun werk. Voor eenen reizigerstrein uit den weg willende gaen stapten zy in der haest op de baan daer neven; maer ongelukkigly kwam er op die lichte een ander konvooi aengeworpen. Een der arbeiders werd door de lokomotief omgeworpen en medegesleept tot op eenen afstand van 70 meters, waer men zyne nog lillende, en schrikkellyk verminkte ledematen vond.

— EENE KONINK-HISTORIE. — Drie honden, toebehoorende aen eenen ryken eigenaar, waren deser dagen zonder hunnen meester op jagt gegaen; na achter een konyn geloopt te hebben, dat in zyn hol gevugt was, liep een der honden in dit hol en wel zoo verre dat hy er onmogelyk uit kon. Na nuttelos den grond weggekrabt te hebben om hem ter hulp te komen, keerden de twee andere honden treurig en vermoede huiswaerts. 's Anderdags en twee dagen nadien zelfde verdwyning, 's morgens en zelfde terugkeer 's avonds der twee vermoede honden, wier klauwen met bloed en wier lighaem met aerde bevuld was. Den derden dag kwamen de drie honden te huis, en hy die verloren was geweest, was half dood van honger en mager als een geraemte. De twee honden hadden zoo lang gewerkt tot dat zy hunnen makker uit het hol hadden verlost.

— EENE KOLOSSALE TAERT. — De heer Constant Pagniez, de confiseur van de koningin van Engeland, heeft de bruidstaert gereed gemaakt. Het voetstuk is 2 1/2 voet in diameter en de taert is 5 1/2 voet hoog en weegt meer dan 100 pond. De basis is achthoekig en met bogen voorzien, waer van twee de wapens van Engeland en Denemarken bevatten, en de anderen met de beelden der muzen voorzien zyn. Boven dit voetstuk zyn pilaren geplaatst, waer op de tweede zeshoekige verdieping rust. Tusschen de pilaren hangen medaljons met het portret van den prins en de prinses, hoornis van overvloed en verscheidene heraldische deviesien. De bogen van de tweede verdieping bevatten allerlei mythologische figuren, die betrekking hebben tot het huwelyk. De derde verdieping is vierhoekig en daerboven staat eene vaes met oranje-bloesems.

Men zal vragen, hoe de bruid deze taert zal snyden, omdat ze zoo hoog is. Die gordiaensche knoop wordt op de volgende wyze doorgelakt: De nissen in het voetstuk, welke met de wapens van Engeland en Denemarken zyn voorzien, gaen open, en de bruid kan hierdoor het mes door de geheele taert halen.

— MIDDEL OM DE STIEREN ONSCHADELYK TE MAKEN. — De dagbladen vermelden somtyds noodlottige voorvallen, die aen wledende stieren te wyten zyn. In afwachting dat de eigenaers verpligt zyn die af te maken, van zoolhaest deze dieren teekens van boosheid geven, is het niet zonder belang een middel tot temming te kennen.

Ten einde eenen stier stil te doen houden, behoeft men alvorens hen uit den stal te laten, hem den steert over te halen om aen zyne hoornen vast te binden, by middel eener koord. Het dier is verpligt het hoofd regt te houden, zoo niet veroorzaakt de spanning, welke de minste beweging, van hoog naar beneden, aen de spieren van zynen steert veroorzaekt hem hevige pynen.

Dit middel maekt den stier zoo zacht en onderdanig dat een kind hem zonder eenig gevaer geleiden kan. Wilde men het gebruiken, men zou talryke ongelukken vermijden die voortvallen op de weide of by de opleiding naar het slagthuis.

Polistieke verrekker.

Eergisteren was er op de beurs van Parys nogmaels eene sterke daling by het ontvangen der tyding dat het antwoord van Rusland, op de raedgevingen van Frankryk ten voordeele van Polen ontwykend is, in dien zin dat keizer Alexander, alhoewel hy keizer Napoleon voor zyne raedgevingen bedankt, by dezen laet welen dat het hem onmogelyk is concessien te doen zoo lang de opstand niet gedempt is.

Rusland wil van geene hoegenaemde concessie hooren spreken, zoo lang de gewapende opstand niet gedempt is. Het wacht, om zich welwillend en edelmoedig te toonen, tot dat het de poolsche opstand door het geweld verplet hebbe.

Ongelukkigly schynt dit oogenblik nog al ver verwijderd, en keizer Alexander komt ons voor zyne grootmoedigheid te willen doen afhangen van eene voorwaarde welke by zelf onwaerschylyk oordeelt.

De opstand, verré van te verminderen, wint intengendeel alle dagen veld. De oproerige benden naderen Warschau en houden een leger van 40 duizend man in bedwang, welk aldaer op de veiligheid van het moscovitsch gouvernement waakt.

De voortgang des opstands is in de provincien niet minder groot. In Volhynie, by voorbeeld, is hy magtig genoeg om de russische regimenten te weêrhouden welke zich berijden om de rivier de Buch over te trekken.

Het revolutionair midden-komitee behoudt te Warschau voortdurend een zoo groot gezag als de groot-hertog zelf, alhoewel dit gezag in het geheim uitgeoefend wordt. Dit komitee geeft dagbladen uit, doet proclamatién en bevelen aenplakken tot op de openbare gebouwen, en bezit eene tegen-politie welke het bekend houdt met al wat in de officiële kringen omgaet.

De *Patrie* kondigt aen dat de beraedslaging over de

poolsche zaken, in den *Snaet*, slechts plaats zal hebben in den beginne der toekomstige week.

Luidens *la Franco* zou de engelsche regering, den 5 dezer maend, eene nota betrekkellyk de zaken van Polen, aen de 'mogendheden-ondertekenaers der traktaaten van 1815 verzonden hebben.

Ziehier inlichtingen welke dit blad desagaengende zegt: «Lord John Russell heeft, over eenige dagen, aen de mogendheden-ondertekenaers van het traktaat van Weenen eene depeche tegezonden, waerin de Staets-sekretaris der koningin, den tegenwoordigen toestand van zaken in Polen beschouwende, van wegge die mogendheden eene diplomatieke tusschenkomst uitlokt om van Rusland de volle en geheele uitvoering van artikel 1 van den akt van 9 july 1815 te bekomen.

«Zweden en Portugal hebben reeds geantwoord door de aenmerking der mededeelingen van lord John Russell. «Oostenryk heeft zich genegen getoond om te aanveerden. Pruisen en Spanje hebben nog niet geantwoord.»

Zulkdanige betooging, indien de inlichtingen door *la Franco* mededeeld echt zyn, kan, onzes dunkt, niet anders, dan een voldoende uitslag hebben. Keizer Alexander zal op die gezamenlyke werking niet meer antwoorden door eene ontwykende weigering; en misschien zal hy aldaan het besluit nemen om de ontwerpen te verwezenlyken welke men hem toeschryft en welke eene briefwisseling uit Frankfort in de volgende termen uitdrukt:

«De groot-hertog Constantyn zou van de bedieningen van luitenant van den Czar in Polen verheven worden tot de weerdigheid van onderkoning. Hy zou regeren volgens de grondslagen der traktaaten van Weenen en der concessien van Alexander I.

«Een traktaat van of- en defensief verbodt zou den nieuwen Staet zeer nauw aen de hoofdstad verbieden. Nogtans zou keizer Alexander by het getal der concessien niet begrepen hebben de herstelling van het poolsch leger, welke na een voorgaende gelyk dit der omwenteling van 1850 onmogelyk geworden is.»

Italië.

OPROEP VAN GARIBALDI.

Turyn, 7 maart.

De *Diritto* bevat eenen oproep door Garibaldi aen de dapperen van het poolse leger gedaen, alsook eenen brief door hem aen Langewicz gezonden, waerin hy dezen aenmaend de oproerige beweging over geheel het oude Polen uit te strekken. De generaal voegt erby: «Aldus zult gy den tyd hebben om de sympathie, welke uwe »zaak vindt, in daden te doen veranderen.»

Marseille, 7 maart.

Tydingen uit Rome, van den 4 dezer, melden, dat M. Ferrari, minister van financiën, even als kardinaal Antonelli, zyn ontslag wilde geven. De Paus heeft hetzelfde geweigerd, verklarende, dat hy het gansche behoud van het ministerie wilde. Z. H. eische, dat de minister van binnenlandse zaken voldoende aen den eersten minister zou geven.

Graef Osten-Sacken, buitengewoon gezant van den czaar, is met eene zending, betrekkellyk Polen, te Rome aengekomen. De paus en kardinaal Antonelli weigeren zyne vraag in te willigen.

RAEDELSEL.

Wilt gy weten, goede vrienden!

Waer gy my altoos kunt vinden?

Zoekt my daer gy dorpen ziet,